

عنوان مقاله:

اثر افزودن دی آمونیوم سیترات و اوره به جیره بر عملکرد جوجه های گوشتی تحت تنش گرمایی

محل انتشار:

مجله تحقیقات تولیدات دامی، دوره 4، شماره 4 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

اردشیر محیط - استادیار گروه علوم دامی، دانشکده علوم کشاورزی، دانشگاه گیلان

هادی چزگی - دانشجوی کارشناسی ارشد گروه علوم دامی، دانشکده علوم کشاورزی، دانشگاه گیلان

مازیار محیطی اصلی - استادیار گروه علوم دامی، دانشکده علوم کشاورزی، دانشگاه گیلان

خلاصه مقاله:

این آزمایش جهت بررسی افزودن منابع نیتروژن غیرپروتئینی بر اسید اوریک خون و عملکرد، ویژگی های لاشه و مقاومت جوجه های گوشتی به تنش گرمایی انجام شد. از ۲۰۰ قطعه جوجه گوشتی سویه راس ۳۰۸ در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۵ تیمار، ۴ تکرار و ۱۰ قطعه در هر تکرار استفاده شد. جوجه ها از سن ۲۴ روزگی با جیره های حاوی ۳۵/۰ (U۰.۳۵) و ۷۰/۰ (U۰.۷) درصد اوره، ۲۹/۱ (A۱.۲۹) و ۵۸/۲ (A۲.۵۸) درصد دی آمونیوم سیترات و همچنین فاقد اوره و دی آمونیوم سیترات (شاهد) تغذیه شدند. طی آزمایش، افزایش وزن، خوراک مصرفی و ضریب تبدیل به صورت هفتگی اندازه گیری شد. تنش گرمایی از ۲۸ روزگی با دمای $1 \pm 35^{\circ}\text{C}$ در سالن اعمال شد. در ۲۷ و ۴۱ روزگی به منظور تعیین غلظت اسید اوریک و مالون دی آلدئید سرم، نمونه خون از ورید بال دو پرنده از هر تکرار جمع آوری شد. نتایج نشان داد در ۳۶-۴۱ روزگی، ضریب تبدیل خوراک تیمار ۲۹/۱ (A۱.۲۹) کمتر از ۳۸/۲ (U۰.۷) بود ($P < 0.05$)، هرچند با شاهد (۵۵/۲) تفاوت معنی داری نداشت ($P > 0.05$). در ۲۷ و ۴۱ روزگی، میزان اسید اوریک سرم در تیمار U۰.۷ (به ترتیب ۳۸/۳ و ۳۶/۶ mg/dL) بیشتر از شاهد بود ($P < 0.05$). در ۴۱ روزگی، غلظت مالون دی آلدئید سرم تیمارهای ۹۲۳/۰ (U۰.۷) و ۶۶/۱ (A۲.۵۸) کمتر از شاهد ($\mu\text{mol/L}$) (۲۸/۱) بود ($P < 0.05$). این مطالعه نشان داد که با افزودن اوره یا دی آمونیوم سیترات به جیره جوجه ها می توان از طریق کاهش پراکسیداسیون لیپیدی خون باعث کاهش اثرات نامطلوب تنش گرمایی شد.

کلمات کلیدی:

اسید اوریک، اوره، جوجه گوشتی، دی آمونیوم سیترات، عملکرد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1607405>

